

መጽሐፈ ዳንኤል - ቁጥር ሠላሳ ስድስት

ምስጢራዊ ትንቢታዊ ምልክታዊነት የናቡከደነፆር፣ የሚለራዊት እንቅስቃሴውን ታሪካዊ የመንገድ ምልክቶችና የኡላይ ወንዝ የታተመውን ራእይ መግለጥ

Jeff Pippenger
2023-12-31

ዳንኤል ምዕራፍ አንድ ከ1840 ዓ.ም. አገስት 11 ጀምሮ እስከ 1844 ዓ.ም. አክቶበር 22 ድረስ ያለውን የመጀመሪያውን የሁለተኛው መላእክት ታሪክ ይወክላል። ዳንኤል ምዕራፍ አራት ደግሞ ከ723 ዓ.ዓ. ጀምሮ እስከ 1844 ዓ.ም. አክቶበር 22 ድረስ ያለውን የመጀመሪያውን የሁለተኛው መላእክት ታሪክ ያቀርባል። እርግጥ ነው፣ ይህን ማየት የሚቻለው “መስመር በመስመር” የሚለው የኋለኛው ዝናብ ዘዴ ሳይኖር አይደለም።

ነቡከደነፆር በአራተኛው ምዕራፍ ውስጥ እጅግ ውስብስብ የሆነ ትንቢታዊ ምልክት ነው። በዊልያም ሚሊር ታሪክ ውስጥ የኡላይ ወንዝ ራእይ መፈታቱን መመልከት ስንጀምር፣ እርሱ ምንን እንደሚወክል ለራሳችን ማስታወስ አስፈላጊ ነው። የነቡከደነፆር ሁለተኛ ሕልም፣ ከዊልያም ሚሊር ሁለተኛ ሕልም የማይለይ እንደሆነ፣ የዳንኤልን መጽሐፍ በሙሉ አንድ ላይ የሚያጣምረውን ትንቢታዊ ክር የሆነውን የዘሌዋውያን ሃያ ስድስት “ሰባት ዘመናት” ይወክል ነበር። ዳንኤል የአራተኛውን ምዕራፍ የነቡከደነፆርን ሕልም በተረጎመ ጊዜ፣ ስለሚመጣ ፍርድ አስጠነቀቀው፤ ይህንም በማድረግ በ1798 “በፍጻሜው ዘመን” ወደ ታሪክ የገባውን የመጀመሪያውን መልእክት መልእክት በምሳሌ አሳየ።

ናቡከደነፆር እንዲመጣ ተሰጥቶት የነበረው የፍርድ ማስጠንቀቂያ ሲፈጸም መድረሱ፣ የምርመራ ፍርድ የተጀመረበትን ጥቅምት 22፣ 1844 ይወክል ነበር። በአራተኛው ምዕራፍ፣ በዳንኤል የቀረበው የማስጠንቀቂያ መልእክትም ሆነ ከዚያ የማስጠንቀቂያ መልእክት ጋር የተያያዘው የፍርድ መድረስ፣ “ሰዓት” በሚለው ቃል ተወክለው ነበር። የናቡከደነፆር የፍርድ “ሰዓት”፣ በመጀመሪያው መልእክት መልእክት ያለውን የእግዚአብሔር የፍርድ “ሰዓት” ይወክል ነበር። እንዲሁም የእግዚአብሔር አስፈጻሚ ፍርድ የሚጀምርበትን የእሁድ ሕግ “ሰዓት” ይመስል ነበር። በዳንኤል አራተኛ ምዕራፍ ውስጥ በ1798 የመጀመሪያው መልእክት መልእክት መድረሱን፣ እና በጥቅምት 22፣ 1844 በ“ሰዓት” ቃል የተመሰለውን የሦስተኛው መልእክት መድረስ የሚወክለው ክፍል፣ ከዚያም እንደገና ተደግሞ በስፋት ይገለጻል። የመድገምና የማስፋት ዘዴ በትንቢት ውስጥ በተደጋጋሚ የሚታይ ትንቢታዊ ዘዴ ሲሆን፣ በተለይም በዳንኤል መጽሐፍ ውስጥ በግልጽ ሁኔታ ይታያል።

ነቡከደነፆር ወደ የፍርድ “ሰዓት” በደረሰ ጊዜ፣ የእርሱ ፍርድ የሆኑት “ሰባቱ ዘመናት” ተጀመሩ፤ እርሱም እንደ ሰሜኑ ንጉሥ ሆኖ በ723 ዓ.ዓ. በእስራኤል ሰሜናዊ መንግሥት ላይ የመጣውን ፍርድ በዚያን ጊዜ ይወክል ነበር። የአውሬ ልብ ተሰጠው፣ እናም አውሬ በመጽሐፍ ቅዱስ ትንቢት ውስጥ መንግሥት ነው፤ ከ723 ዓ.ዓ. ጀምሮ እስከ 1798 ድረስም በዳንኤል መጽሐፍ ውስጥ ብዙ ጊዜ ርእሰ ጉዳይ የሆኑትን ሁለቱን የአረማዊነት መልክዎች ይወክል ነበር።

ለአንድ ሺህ ሁለት መቶ ስልሳ ቀናት፣ አንድ ሺህ ሁለት መቶ ስልሳ ዓመታትን የሚወክሉ፣ እርሱ አረማዊውን አጥፊ ኃይል ወክሎ፣ ከዚያም ደግሞ ለሌላ አንድ ሺህ ሁለት መቶ ስልሳ ቀናት፣ አንድ ሺህ ሁለት መቶ ስልሳ ዓመታትን የሚያመለክቱ፣ የጳጳሳዊውን አጥፊ ኃይል ወክሎ። የሁለቱም አጥፊ ኃይላት ልብ አንድ ነበር፤ ምክንያቱም ጳጳሳዊነት በቀላሉ የክርስትናን ሙያ ለብሶ ያለ አረማዊነት ብቻ ነው።

በዳንኤል መጽሐፍ ምዕራፍ አሥራ ሁለት ውስጥ የተለየው “በቀኖቹ መጨረሻ” የሚለው ምልክት በ1798 ዓ.ም. ያለውን “የፍጻሜው ዘመን” የሚወክል ሲሆን፤ መንግሥቱም ወደ እርሱ ተመለሰለት። የዳንኤል አራት ምስክርነት እና የትንቢት መንፈስ፤ መንግሥቱ በ“ቀኖቹ መጨረሻ” በተመለሰለት ጊዜ የተለወጠ ሰው እንደነበረ ያስረዳሉ። ከዚያም አራት አስፈላጊ እውነቶችን የሚወክል ትንቢታዊ ምልክት ይሆናል። በ“ሰባት ዘመናቹ” የመጀመሪያ ግማሽ የወከለው የአረማዊነት ዘንድ ኃይል እና በ“ሰባት ዘመናቹ” የኋለኛው ግማሽ የወከለው የአውሬው ኃይል መካከል ያለው ትንቢታዊ ግንኙነት ይሆናል። በ1798 ዓ.ም. እንደ ተመለሰ መንግሥት ሆኖ የእነዚያን ሁለት ኃይላት ምልክት ሆኖ ቆሞ፤ የጢሮስ ጋለሞታ በተረሰባት ጊዜ፤ ሰባ ምሳሌያዊ ዓመታት የሚነግሥ ሦስተኛውን አጥፊ ኃይል (ሐሰተኛው ነቢይ) ይወክላል። እንደ ባቢሎን ንጉሥ ናቡከደነፆር፤ በመጨረሻዎቹ ቀናት ዘመናዊ ባቢሎን የሚሆኑትን ሦስቱን ኃይላት የሚያገናኝ ትንቢታዊ ግንኙነት ይወክላል፤ ይህም ከዚያ በኋላ ዓለምን ወደ አርማጌዶን ይመራል።

እርሱ ደግሞ የአሜሪካ አንድነት ልደትን እንደ ምድር አውሬ ይወክል ነበር፤ ይህም በ1798 እንደ በግ የጀመረ ሲሆን፤ በእርሱ የተለወጠ ልምምድ ተምሳሌት ተደርጎ የተወከለ ነበር። በተመሳሳይ ጊዜም በምድር አውሬው ላይ ያሉትን ሁለቱን ቀንዶች ይወክል ነበር፤ እነዚህም እንደ ሪፐብሊካኒዝምና ፕሮቴስታንቲዝም የአሜሪካ አንድነትን ኃይል የሚወክሉ ሲሆኑ፤ ይህም በዓለም ውስጥ ከሁሉ ይበልጥ የተባረከች ሀገር እንድትሆን ያስቻላት ነበር። ነገር ግን በሰባው ምሳሌያዊ ዓመታት መጨረሻ ላይ እነዚያ ሁለት ቀንዶች እንደ ክህደተኛ ሪፐብሊካኒዝምና ክህደተኛ ፕሮቴስታንቲዝም ይወከሉ ነበር፤ ሁለቱም ቀንዶችም ወደ ሁለት ክፍሎች ተከፍለው ነበር። የሪፐብሊካኒዝም ቀንድ በግልጽ የሕገ መንግሥቱን ቅዱሳን መርሆች ችላ በሚል የዲሞክራቲክ ፓርቲ እና ራሳቸውን የሕገ መንግሥቱ ጠባቂዎችና ጠበቃዎች መሆናቸውን በሚናገሩ ነገር ግን በእውነቱ የሕገ መንግሥቱን ቅዱሳን መርሆች በሚክዱ፤ በዚያም ቅዱስ ሰነድ ውስጥ ያሉትን መርሆች እንዲበልጡ ባህሎችንና ልማዶችን በሚመርጡ የሪፐብሊካን ፓርቲ ይተካ ነበር።

በክርስቶስ ዘመን እነዚህ ሁለቱ ወገኖች በሰዱቃውያንና በፈረሳውያን ይወከሉ ነበር። የሰዱቃውያንና የፈረሳውያን መንፈስ ደግሞ በከሃዲ ፕሮቴስታንቲዝም ቀንድ ውስጥ ይገለጥ ነበር፤ አንዱ ወገን የእሁድ አምልኮን ሲደግፍ፤ ሌላው ደግሞ የሰንበት አምልኮን ይደግፍ ነበር። የናቡከደነፆር በ“ዘመናት መጨረሻ” በ1798 ያለው የተለወጠ ሁኔታ፤ ዩናይትድ ስቴትስን እና የምድር አውሬውን ሁለቱንም ቀንዶች በተገቢው ሁኔታ ይወክላል። ሦስቱም ምልክቶች—የምድር አውሬውን ሁለቱ ቀንዶች—ከበግ ወደ ዘንዶ እንዲለወጡ ተወስነው ነበር።

ናቡከደነፆር በ«ሰባቱ ዘመናቹ» መጨረሻ፤ በመጨረሻዎቹ ቀናት ዘመናዊቱ ባቢሎን ምልክት እንደሆነችው፤ ከዘንዶው፤ ከአውሬውና ከሐሰተኛው ነቢይ የተዋቀረችውን የባቢሎን ትክክለኛ መንግሥቱን የሚለይ ግንኙነት ወክላል። እርሱ ደግሞ የጢሮስ ጋለሞታ ለምልክታዊ ሰባ ዓመታት በተረሰባት ጊዜ፤ ከበግ ወደ ዘንዶ የሚለወጠው ሁለት ቀንዶች ባሉት የምድር አውሬ የተወከሉትን ሰስቱን ትንቢታዊ አካላት ወክላል። ትክክለኛው መንግሥቱ ለምልክታዊ ሰባ ዓመታት የሚነግሠውን መንግሥት የሚያመለክት በትክክል ያ መንግሥት መሆኑ ጥልቅ ትርጉም ያለው ነው።

የናቡከደነፆር የአራተኛው ምዕራፍ ምሳሌያዊ ትርጉም በአንደኛው ምዕራፍ ላይ ሊደረግ ይገባል። ይህ ተፈጻሚነት ሲደረግ፤ የሚለራዊት ታሪክ የመንገድ ምልክቶችን አንድ ላይ ያመጣል፤ በዚያም ዘመን የተፈቱ የኡላይ ወንዝ ራእይ እውነቶች ብዙዎቹን ያረጋግጣል። የሚለራዊት እንቅስቃሴ መሠረትና ማዕከላዊ ምሳሪ የነበረው በዳንኤል ምዕራፍ ስምንት፤ በቁጥር አሥራ ሦስትና አሥራ አራት ያለው ጥያቄና መልስ ነበር። ጥያቄውም፤ “ስለ ዘወትር መሥዋዕቱ፤ ስለ ማጥፊያውም መተላለፍ፤ መቅደሱንና ሠራዊቱንም እንዲረገጡ ለመስጠት ራእይ እስከ መቼ ነው?” ነበር።

በመጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ ከተጨመሩት ቃላት መቶዎች እንዲሁም ሺሆች መካከል እንኳ፤ መንፈሳዊ መነሣሣት ከጽሑፍ ውስጥ እንደማይገባ የሚለው የተጨመረው “መሥዋዕት” የሚለው ቃል ብቻ ነው። ይህ ቃል በትክክል ሲወገድ፤ “የዘወትሩ እና መተላለፍ” ሁለት የተለዩ አጥፊ ኃይሎች እንደሆኑ ግልጽ ያደርጋል። ሲስተር ዋይት በተለይ የ“መሥዋዕት” የሚለው ቃል በሰው ጥበብ እንደተጨመረ እና በጽሑፍ ላይ እንደማይፈጸም ትገልጻለች፤ በዚያው ክፍልም ሚሊራውያን “የዘወትሩን” እንደ አረማዊነት በመለየታቸው ትክክል እንደነበሩ ትገልጻለች። በአሥራ ሦስተኛው ቁጥር ያለው የጥያቄው ሰዎችም አገላለጽ ክርስቶስ በሲስተር ዋይት ጽሑፎች አማካይነት በጥንቃቄ ለይቶ አሳይቷል፤ እናም በጽሑፎቹና በተጨማሪ መነሣሣት የተሞሉ መመሪያዎች ሲመራ፤ ጥያቄው፤ “መቼ ድረስ ነው ራዥስ ስለ ሁለቱ አጥፊ ኃይሎች፤ ማለትም አረማዊነትና ጳጳሳዊነት፤ መቅደሱንና የእግዚአብሔርን ሕዝብ ሁለቱንም ይረግጡ ዘንድ ስለሚሆን?” የሚል ነው።

ስለዚህ ናቡከደነፆር በ1798 በ“መጨረሻው ዘመን” ውስጥ ሲቀመጥ፤ የተለወጠ ሰውን ይወክላል፤ ስለዚህም የአድቪንቲዥምን መካከለኛ ምሰሶና መሠረት የሚያስተውሉትን “ጠቢባን” ይወክላል። መለወጡ በዚያ ጊዜ የተፈታውን “የእውቀት መጨመር” የሚያስተውሉትን “ጠቢባን” ያመለክታል፤ ነገር ግን የራሱ ትንቢታዊ ምሳሌነት በቀጥታ የሚያሳየው፤ “የአረማዊነትና የጳጳሳዊ አጥፊ ኃይል የእግዚአብሔርን ሕዝብ (ሠራዊቱን) እና የእግዚአብሔርን መቅደስ እስከ መቼ ድረስ ይረግጣል?” የሚለው ራዥስ ጥያቄ የሚመለከተውን ታሪክ ነው። “የእውቀት መጨመርን” የሚያስተውል “ጠቢብ ድንግል” ምልክት እንደሆነ፤ እርሱ ዊልያም ሚሊርን ይወክላል፤ ምክንያቱም ሚሊር በ1798 በ“መጨረሻው ዘመን” የተጀመረው ታሪክ ውስጥ “ጠቢባን” የነበሩትን ሰዎች ምልክት ነው።

ናቡከደነፆር የ“ፍጻሜ ዘመን” መለያ ምልክት ምሳሌ ነው፤ እና በምዕራፍ አንድ ላይ በሚደረገው ተደራራቢ ግንኙነት ሲታይ፤ በዚያ ዘመን የመጀመሪያው መልእክት መምጣትን ደግሞ ይወክላል፤ ምክንያቱም በምዕራፍ አራት ውስጥ ዳንኤል ለናቡከደነፆር የማስጠንቀቂያውን መልእክት የሚሰጥበት “ሰዓት”፤ የመጀመሪያው መልእክት የደረሰበትን ጊዜ ያመለክታል፤ እርሱም 1798 ነበር። የናቡከደነፆር ፍርድ የደረሰበት “ሰዓት”፤ በእግዚአብሔር የምርመራ ፍርድ መጀመሪያ በጥቅምት 22 ቀን 1844 የጀመረውን “ሰዓት” ይወክላል። በምዕራፍ አራት ውስጥ ካለው የናቡከደነፆር ምሳሌያዊነት የሚመነጨት መለያ ምልክቶች 723 ዓ.ዓ.በ., 538, 1798 (የፍጻሜ ዘመን) እና ጥቅምት 22 ቀን 1844 ናቸው።

በዳንኤል መጽሐፍ ምዕራፍ አንድ ውስጥ የሚገኙት የሚለራውያን ታሪክ ምልክቶች በ1798 “በመጨረሻው ዘመን” የደረሰውን የመጀመሪያውን መልእክት መጠናከር የሚወክል ምልክት በሆነው በዮአቄም ይጀምራሉ። በዮአቄም የተወከለው የመጀመሪያው መልእክት መጠናከር ነሐሴ 11 ቀን 1840ን ያመለክታል። የዮአቄም መሸነፍ በቂሮስ አዋጅ የሚያበቃውን የባቢሎን ግዛት ሰባ ዓመታት ይጀምራል። የዳንኤል ምዕራፍ አንድ በምግብ ፈተና የተወከለ ባለሦስት ደረጃ የፈተና ሂደትን ይለያል፤ ከዚያም በመጨረሻ በሊትመስ ፈተና የሚጠናቀቅ የእይታ ፈተና ይከተላል። እነዚህ ሦስቱ ፈተናዎች ነሐሴ 11 ቀን 1840ን ይወክላሉ፤ በዚያ ጊዜ ከሰማይ የወረደው፤ ከኢየሱስ ክርስቶስ ያነሰ ማንነት ያልነበረው ኃይል መልእክት፤ በዚያን ጊዜ የእግዚአብሔር ሕዝብ “ሊበላው” የሚገባቸውን ትንሽ መጽሐፍ ይዞ መጣ፤ ዳንኤልና ሦስቱ ታማኞች ከባቢሎን ምግብ ይልቅ የጥራጥሬ ምግብ መብላትን እንደ መረጡት ሁሉ።

የዚያ ሂደት ሁለተኛው ፈተና፤ በዚያን ጊዜ በሚለራዊት እንቅስቃሴና ከዚያ በኋላ እንደ ክህደተኛ ፕሮቴስታንትነት የትንቢታዊ ሚናቸውን መፈጸም በጀመሩት ፕሮቴስታንት ቤተ ክርስቲያናት መካከል ልዩነት እንዲታይ በሆነበት ጊዜ፤ ፕሮቴስታንት ቤተ ክርስቲያናት የሚለርን መልእክት (የመጀመሪያው መልእክት) መቃወማቸው መገለጡን ይወክል ነበር። በእነዚያ ሁለት ወገኖች መካከል ያለው ልዩነት፤ ዳንኤልና ሦስቱ ጀግኖች ከባቢሎን ምግብ ፋንታ ሰማያዊውን ምግብ ስለ በሉ ሥጋቸው ከሌሎች ይልቅ የተዋበና የወፈረ ሆኖ እንደ ታየ ሁሉ ግልጽ ነበር። ይህ ልዩነት የተገለጠው በ1843 የመጽሐፍ ቅዱስ ዓመት መጨረሻ

(ኤፕሪል 19, 1844) ላይ፣ የአሥሩ ደናግል ምሳሌ የመዘግየት ጊዜ በደረሰ ጊዜ ነበር።

ሦስተኛው ፈተና፣ የመለያ ፈተና የነበረው፣ ከሦስት ዓመት በኋላ “ሰዓቱ” በደረሰ ጊዜ ናቡከደነፆር ራሱ ዳንኤልንና ሦስቱን ብርቱ ሰዎች “ከባቢሎን ጠቢባን አሥር እጥፍ” የሚሻሉ መሆናቸውን ፈርዶ በቃል የገለጠበትን የ1844 ዓ.ም. ጥቅምት 22 ይወክላል። የዳንኤል መጽሐፍ ምዕራፍ አራትን በምዕራፍ አንድ ላይ በማስቀመጥ፣ በ1798 “የፍጻሜ ዘመን” በሚለው የሚጀምረው የሚለራውያን ታሪክ የመንገድ ምልክቶች፣ በ1840 ኦገስት 11 የመጀመሪያው መልአክ መልእክት መበርታቱ፣ በ1844 ኤፕሪል 19 የመጀመሪያው ቅር መሰኘት፣ እና የ1844 ዓ.ም. ጥቅምት 22 ታላቁ ቅር መሰኘት ይገኛሉ።

የሚለር እንቅስቃሴ ታሪክ ልዩ የሆኑትን የመንገድ ምልክቶች ከመለየት በላይ፣ እነዚህ ሁለቱ ምዕራፎች “መስመር በመስመር” በአንድነት ሲቀርቡ፣ የመጀመሪያውን መልአክ መልእክት ያሳያሉ፣ የሁለት ሺህ ሦስት መቶ ቀናት መሠረታዊ ትምህርት ርዕስ የሆኑትን ሁለቱን አጥፊ ኃይሎች ይለያሉ፣ እንዲሁም የዳንኤል አሥራ ሁለት መጽሐፍ በሚፈታበት ጊዜ ሁልጊዜ የሚከሰተውን ባለሦስት ደረጃ የፈተና ሂደት ደግሞ ያሳያሉ።

እነርሱ ደግሞ ናቡከደነፆር፣ በ1798 ዓ.ም. የጥበበኞች ምልክት ሆኖ፣ ከሁለተኛው ሕልሙ ጋር በአራተኛው ምዕራፍ ውስጥ በመጣመር፣ እውነተኛው ፕሮቴስታንት ቀንድ ሊሆን የነበረውን ዊልያም ሚለርን እንደሚወክል ያመለክታሉ። የዊልያም ሚለር ሥራ፣ የአድቮንቲዝምን መሠረታዊ እውነቶች የሚወክል ይህ ሥራ፣ በዕንባቆም ሁለቱ ሰንጠረዦች ላይ ተወክሏል፤ እግዚአብሔርም እነዚያን ሁለቱን ቅዱሳን ሰንጠረዦች በማዘጋጀት ውስጥ መሪ ሆኖ ነበር።

ሚለር በትክክል ያለየው በርካታ ትንቢታዊ እውነቶች ነበሩ፤ ምክንያቱም በትንቢታዊ ታሪክ ውስጥ ያለው የአመለካከት አቋሙ ሦስት አጥፊ ኃይሎች እንዳሉ እንዲያውቅ አልፎቀደለትም፤ እነርሱም ጣዖት አምልኮ (ዘንዶው) ብቻ ሳይሆን፣ የጳጳሳዊ ሥርዓት (አውሬው) እንዲሁም ከእምነት የወደቀ ፕሮቴስታንትነት (ሐሰተኛው ነቢይ) ናቸው። በእግዚአብሔር መለኮታዊ አስተዳደር፣ እነዚያ በታሪክ ውስጥ ባለው የአመለካከት አቋሙ የተገደቡ የሚለር ትንቢታዊ ግንዛቤዎች፣ በዕንባቆም ሁለቱ ቅዱሳን ሰሌዳዎች ላይ አልተወከሉም።

የነቢዩ ዳንኤል መጽሐፍ አራተኛ ምዕራፍ ውስጥ ያለው የናቡከደነፆር ሁለተኛ ሕልም፣ የዊልያም ሚለርን ሁለተኛ ሕልም ይወክላል። ሁለቱም ሕልሞች “ሰባት ዘመናችን” ይመለከታሉ፤ እና የሚለር ሕልም በ1863 የጀመረውን የሥራውን ውድቅ መደረግ ይለይታል፤ ይህም እስከ እኩለ ሌሊት ጩኸት ድረስ እየተባባሰ ይሄዳል። ሁለቱም ሕልሞች ከመበተን ዘመን በኋላ በተመለሰ መንግሥት ይደመደማሉ። በዚህ ምክንያት፣ በ1798 የተፈታቸውን የኡላይ ወንዝ ራእይ በቀጥታ ከመመልከታችን በፊት፣ የሚለርን ሁለተኛ ሕልም እንመለከታለን።

“እግዚአብሔር በማይታይ እጅ በአስደናቂ ጥበብ የተሠራ ሣጥን እንደላከልኝ ሕልም አየሁ፤ ርዝመቱ ወደ አሥር ኢንች የሚጠጋ፣ ወርዱም ስድስት ኢንች ካሬ የሆነ፣ ከኤቦኒ እና ከዕንቁ በአስገራሚ ጥልፍ የተጌጠ ነበር። ለዚያም ሣጥን ቁልፍ ተያይዞ ነበር። ወዲያውኑም ቁልፉን ወስጄ ሣጥኑን ከፈትሁ፤ በዚያን ጊዜም፣ ለድንቁና ለመደነቄ፣ በውስጡ የተለያዩ ዓይነትና መጠን ያላቸው ዕንቁዎች፣ አልማዞች፣ ውድ ድንጋዮች፣ እንዲሁም የልዩ ልዩ መጠንና ዋጋ ያላቸው የወርቅና የብር ሳንቲሞች ሞልቶበት አገኘሁት፤ እነዚህም በሣጥኑ ውስጥ በየቦታቸው በሚያምር ሁኔታ ተደርድረው ነበር፤ እንዲሁ ተደርድረውም ከፀሐይ ብቻ በሚተካከል ብርሃንና ክብር ያንጸባርቁ ነበር።”

እንደዚህ ያለ ድንቅ ትዕይንት እኔ ብቻዬን እየተደሰትሁበት መቀመጥ ግዴታዬ እንዳልሆነ አሰብሁ፤ ምንም እንኳን ልቤ በውስጡ ባለው ብሩህነት፣ ውበትና ዋጋ እጅግ ተደስቶ ነበር። ስለዚህ በክፍሌ ውስጥ ባለው መካከለኛ ጠረጴዛ ላይ አኖርሁት፤ ፍላጎት ያላቸው ሁሉ መጥተው በዚህ ሕይወት ሰው ካየው ሁሉ ይልቅ ክቡርና እጅግ ብሩህ የሆነውን ትዕይንት እንዲያዩ አስታወቅሁ።

“ሕዝቡ መግባት ጀመረ፤ በመጀመሪያ በጥቂት ቁጥር ነበሩ፤ ነገር ግን እየበዙ ወደ ብዙ ሰዎች ሕዝብ ተለወጡ። መጀመሪያ በሣጥኑ ውስጥ በተመለከቱ ጊዜ ይደነቁና በደስታ ይጮኹ ነበር። ነገር ግን ተመልካቾች በበዙ ጊዜ፣ እያንዳንዱ ሰው ዕንቁዎቹን መነካካት ጀመረ፤ ከሣጥኑም እያወጡአቸው በጠረጴዛው ላይ ይበትኗቸው ነበር። ባለቤቱ ሣጥኑንና ዕንቁዎቹን እንደገና ከእጄ እንዲፈልግ ማሰብ ጀመርሁ፤ እነርሱም እንዲበተኑ ብፈቅድ፤ ከዚህ በፊት እንደነበረው እንደገና በሣጥኑ ውስጥ በበታቸው ላይ ፈጽሞ ልመልሳቸው እንደማልችል አሰብሁ፤ የሚጠየቀውንም ኃላፊነት ፈጽሞ ልወጣ እንደማልችል ተሰማኝ፤ ምክንያቱም እጅግ ከባድ ይሆን ነበርና። ከዚያም ሕዝቡን እንዳይነካካቸውና ከሣጥኑም እንዳያወጣቸው መለመን ጀመርሁ፤ ነገር ግን እኔ በመለመኔ መጠን እነርሱ ይበልጥ ይበትኗቸው ነበር፤ አሁንም በክፍሉ ሁሉ፣ በወለሉ ላይ እና በክፍሉ ውስጥ ባለ እያንዳንዱ ዕቃ ላይ ሁሉ የበተኗቸው ይመስሉ ነበር።”

ከዚያም በእውነተኛዎቹ እንቁዎችና ሳንቲሞች መካከል ስፍር የሌለው የሐሰት እንቁዎችና የሐሰት ሳንቲሞች እንደበተኑ አየሁ። በክፉ ምግባራቸውና በውለታ ቢስነታቸው እጅግ ተቆጥቼ ስለዚህ ገሠጽኋቸውና ወቀስኋቸው፤ ነገር ግን እኔ የበለጠ በገሠጽኋቸው መጠን፣ እነርሱም የሐሰት እንቁዎችንና የሐሰት ሳንቲሞችን በእውነተኛዎቹ መካከል የበለጠ ይበትኑ ነበር።

“ከዚያም በሥጋዊ ነፍሴ ተበሳጭሁ፤ እነርሱንም ከክፍሉ ለማስወጣት ሥጋዊ ኃይል መጠቀም ጀመርሁ፤ ነገር ግን አንዱን ሳስወጣ፣ ሦስት ሌሎች ይገቡ ነበር፤ ትቢያና ቁርጥራጮችን እንዲሁም አሸዋን እና የተለያየ ዓይነት ቆሻሻ ያስገቡ ነበር፤ እስኪ እውነተኛቸውን ጌጦችና አልማዞችን እንዲሁም ሳንቲሞችን ሁሉ እስኪሸፍኑ ድረስ፣ እነዚህም ከዓይን እንዲሰወሩ ሆኑ። ደግሞም ሣጥኑን ቀድደው በቆሻሻው መካከል በተነት። በጎዘኔ ወይም በቁጣዬ ላይ ማንም እንዳልተመለከተ መሰለኝ። ፈጽሞ ተስፋ ቆርጮና ልቤም ተሰብሮ ተቀመጥሁና አለቀስሁ።

«በዚህም ሁኔታ ስለ ታላቅ ኪሳራዬና ስለ ተጠያቂነቴ እያለቀስሁና እያዘንሁ ሳለሁ፣ እግዚአብሔርን አስታወስሁ፤ እርሱም እርዳታ እንዲልክልኝ አጥብቄ ጸለይሁ። ወዲያውኑ በሩ ተከፈተ፣ አንድ ሰውም ወደ ክፍሉ ገባ፤ በዚያን ጊዜም ሕዝቡ ሁሉ ከእርሱ ወጡ፤ እርሱም በእጁ የአባራ መጥረጊያ ይዞ መስኮቶችን ከፈተ፣ ከክፍሉም ውስጥ አባራውንና ቆሻሻውን መጥረግ ጀመረ።»

እኔም በፍርስራሹ መካከል የተበተኑ አንዳንድ ክቡር ጌጦች ስለነበሩ፣ ይታገሥ ዘንድ ወደ እርሱ ጮኽሁ። እርሱ እንደ “ይጠብቃቸዋል” ስለሆነ እኔም “አትፍራ” ብሎ ነገረኝ።

“ከዚያም አፈሩንና ቆሻሻውን፣ ሐሰተኛ ጌጣጌጦችንና አስመሳይ ሳንቲሞችን ሲጠርግ፣ እነዚያ ሁሉ እንደ ደመና ተነሥተው በመስኮቱ ወጡ፣ ነፍሱም ወስዶ ጣላቸው። በዚያ ውጥረት መካከል ዓይኖቼን ለአፍታ ጫፈንሁ፤ በከፈትኋቸውም ጊዜ ቆሻሻው ሁሉ ጠፍቶ ነበር። ውድ ጌጣጌጦቹ፣ አልማዞቹ፣ የወርቅና የብር ሳንቲሞቹ በክፍሉ ሁሉ ላይ በብዛት ተበትነው ነበር።”

“ከዚያም ከቀደመው ይልቅ እጅግ የበለጠ ትልቅና የሚያምር ሣጥን በጠረጴዛው ላይ አኖረ፤ ጌጣጌጦቹንና አልማዞቹን ሳንቲሞቹንም በእፍኙ እያጠራቀመ በሣጥኑ ውስጥ ጣላቸው፤ ከአልማዞቹም አንዳንዶቹ ከፒን ጫፍ የማይበልጡ ቢሆኑም እንኳ፣ አንድ እንኳ ሳይቀር እስኪሆን ድረስ።”

«ከዚያም ‘መጥተህ እይ’ ብሎ ጠራኝ።»

«ወደ ሣጥኑ ውስጥ ተመለከትሁ፤ ነገር ግን ዓይኖቼ በዚያ እይታ ተደነቁ። ከቀድሞ ክብራቸው አሥር እጥፍ ይበሩ ነበር። እነዚያ እኩያን ሰዎች በበታተኑአቸውና በአፈር ውስጥ በረገጡአቸው ጊዜ በእግሮቻቸው በአሸዋ ውስጥ እንደ ተቀጠቀጡ መስሎኝ ነበር። በሣጥኑም ውስጥ እጅግ በሚያምር ሥርዓት ተደርድረው ነበር፤ እያንዳንዱ በራሱ ስፍራ ነበረ፣ ወደ ውስጥ የጣላቸው ሰው ያደረገው ጥረት ምንም እንኳ እንዳይታይ። ከደስታ ብዛት የተነሣ ጮኽሁ፤ ያም ጮኽት አስነቃኝ።» Early Writings,

በሚቀጥለው ጽሑፍ የሚለርን ሕልም እንመለከታለን።

የሚከተለው በዊልያም ሚለር ሁለተኛ ሕልም ላይ የቀረበ መግቢያ ነው፤ ጄምስ ዋይትም የሚለርን ሕልም በAdvent Herald ሲያሳትም ይህን ጻፈ።

“የሚቀጥለው ሕልም ከሁለት ዓመታት በላይ በፊት በAdvent Herald ታትሞ ነበር። እኔም በዚያን ጊዜ ያ ሕልም ከዚህ በፊት ያለንን የሁለተኛው ምጽአት ልምምድ በግልጽ እንደሚያመለክት አየሁ፤ እግዚአብሔርም ያን ሕልም ለተበተነው መንጋ ጥቅም እንዲሆን እንደሰጠ አየሁ።”

“ከጌታ ታላቅና አስፈሪ ቀን በቅርብ መቅረቡን ከሚያመለክቱ ምልክቶች መካከል እግዚአብሔር ሕልሞችን አኑሮአል። ኢዮኤል 2፡28-31፤ ሐዋርያት ሥራ 2፡17-20ን ይመልከቱ። ሕልሞች በሦስት መንገዶች ሊመጡ ይችላሉ፤ አንደኛ፣ ‘ከሥራ ብዛት የተነሣ።’ መክብብ 5፡3ን ይመልከቱ። ሁለተኛ፣ ከሰይጣን ርኩስ መንፈስና ማታለያ በታች ያሉ ሰዎች በእርሱ ተጽእኖ ሕልሞችን ሊያዩ ይችላሉ። ዘዳግም 8፡1-5፤ ኤርምያስ 23፡25-28፤ 27፡9፤ 29፡8፤ ዘካርያስ 10፡2፤ ይሁዳ 8ን ይመልከቱ። ሦስተኛም፣ እግዚአብሔር ሁልጊዜ ሕዝቡን በሕልሞች ያስተምር ነበር፤ አሁንም ቢሆን በመላእክትና በመንፈስ ቅዱስ አገልግሎት በሚመጡ ሕልሞች በተወሰነ መጠን ያስተምራል። በእውነት ግልጽ ብርሃን ውስጥ የሚቆሙ ሰዎች እግዚአብሔር ሕልም በሚሰጣቸው ጊዜ ያውቃሉ፤ እንዲሁ ያሉትም በሐሰተኛ ሕልሞች አይታሉም ወይም አይስቱም።”

“እርሱም እንዲህ አለ፤ አሁን ቃሌን ስሙ፤ በመካከላችሁ ነቢይ ቢኖር፣ እኔ እግዚአብሔር ራሴን በራእይ እገልጥለታለሁ። በሕልምም እናገረዋለሁ።” ዘካርያስ 12፡6። ያዕቆብም እንዲህ አለ፤ ‘የእግዚአብሔር መልአክ በሕልም ተናገረኝ።’ ዘፍጥረት 31፡2። ‘እግዚአብሔርም ሌሊት በሕልም ወደ ሰርደዋው ላባን መጣ።’ ዘፍጥረት 31፡24። የዮሴፍን ሕልሞች [ዘፍጥረት 37፡5-9] አንብቡ። ከዚያም በግብፅ ውስጥ የመፈጸማቸውን አስደናቂ ታሪክ ያንብቡ። ‘በገባዎን እግዚአብሔር በሌሊት በሕልም ለሰሎሞን ታየው።’ 1 ነገሥት 3፡5። በዳንኤል ምዕራፍ 2 ያለው ታላቁ እና እጅግ አስፈላጊው ምስል በሕልም ተሰጠ፣ እንዲሁም የምዕራፍ 7 አራቱ አውሬዎች፣ ወዘተ። ሄሮድስ ሕፃኑን አዳኝ ሊያጠፋ በፈለገ ጊዜ ዮሴፍ ወደ ግብፅ እንዲሸሽ በሕልም ተጠንቅቆ ነበር። ማቴዎስ 2፡13።”

“በኋለኛው ዘመንም እንዲህ ይሆናል፣ እግዚአብሔር ይላል፤ ከመንፈሴ በሥጋ ሁሉ ላይ አፈስሳለሁ፤ ወንዶች ልጆቻችሁና ሴቶች ልጆቻችሁም ትንቢት ይናገራሉ፣ ጎበዞቻችሁም ራእይ ያያሉ፣ ሽማግሌዎቻችሁም ሕልም ያልማሉ።’ ሐዋርያት ሥራ 2፡17።

“የትንቢት ስጦታ፣ በሕልምና በራእይ፣ እዚህ የመንፈስ ቅዱስ ፍሬ ነው፤ በመጨረሻውም ዘመን ምልክት ለመሆን በበቂ መጠን ሊገለጥ ይገባዋል። ይህም ከወንጌላዊቱ ቤተ ክርስቲያን ስጦታዎች አንዱ ነው።”

“እርሱም አንዳንዶችን ሐዋርያት፣ አንዳንዶችንም ነቢያት፣ አንዳንዶችንም ወንጌላውያን፣ አንዳንዶችንም እረኞችና አስተማሪዎች አድርጎ ሰጠ፤ ይህም ለቅዱሳን ፍጹም መዘጋጀት፣ ለአገልግሎት ሥራ፣ ለክርስቶስም አካል ማነጽ ነው።” ኤፌሶን 4፡11-12።

“እግዚአብሔርም በቤተ ክርስቲያን አንዳንዶችን አቆመ፤ በፊት ሐዋርያትን፣ ሁለተኛም ነቢያትን፣ ወዘተ። 1 ቆሮንቶስ 12፡28። ‘ትንቢቶችን አታቃልሉ።’ 1 ተሰሎንቄ 5፡20። ደግሞም የሐዋርያት ሥራ 13፡1፤ 21፡9፤ ሮሜ 7፡6፤ 1 ቆሮንቶስ 14፡1, 24, 39 ይመልከቱ። ነቢያት ወይም ትንቢቶች ለክርስቶስ ቤተ ክርስቲያን ማነጽ ናቸው፤ ከወንጌላውያንና ከእረኞች እንዲሁም ከመምህራን አገልግሎት በፊት እንዲቋረጡ ከእግዚአብሔር ቃል የሚቀርብ ማስረጃ ምንም የለም። ነገር ግን ተቃዋሚው እንዲህ ይላል፤ ‘እጅግ ብዙ የሐሰት ራእዮች ሕልሞች ስላሉ፣ በዚህ ዓይነት ነገር በማንኛውም መልኩ እምነት ሊኖረኝ አልችልም።’ ሰይጣን የራሱ ሐሰተኛ አምሳል እንዳለው እውነት ነው። እርሱ ሁልጊዜ ሐሰተኛ ነቢያት

ነበሩት፤ እናም በዚህ የማታለልና የድል የመጨረሻ ሰዓቱ አሁን ደግሞ እነርሱን መጠበቅ ያስፈልጋል። ሐሰተኛው ነገር ስላለ እንዲህ ያሉ ልዩ መገለጮችን የሚክዱ ሰዎች፣ በተመሳሳይ ተገቢነት ትንሽ ወደ ፊት በመሄድ እግዚአብሔር ራሱን ለሰው በሕልም ወይም በራዲዎ ከቶ እንዳልገለጠ ሊክዱ ይችላሉ፤ ምክንያቱም ሐሰተኛው ሁልጊዜ ነበረ።”

“ሕልሞችና ራዲዮች እግዚአብሔር ራሱን ለሰው የገለጠበት መንገድ ናቸው። በዚህ መንገድ ለነቢያት ተናገረ፤ የትንቢትን ስጦታ በወንጌል ቤተ ክርስቲያን ስጦታዎች መካከል አኖረው፤ ሕልሞችንና ራዲዮችንም ከ“የመጨረሻው ዘመን” ሌሎች ምልክቶች ጋር አካተተ። አሜን።”

“ዓለማዬ በላይ ባሉት አስተያየቶች ውስጥ ተቃውሞዎችን በቅዱሳን መጻሕፍት መሠረት ማስወገድና የአንባቢውን አእምሮ ለሚቀጥለው ማዘጋጀት ነበር።” ጀምስ ዋይት።